

fremkom fra Udvalgets Flertals ærede Ordfører, give Anledning til at antage, at der er nogen Tilbøjelighed til Stede til paa Sagens nuværende Standpunkt — jeg vil gjerne benytte netop de Ord, som Udvalgets Flertal har benyttet i sin Erklæring — „at søge at udjævne den tilstedenævrende Kløft mellem begge Rigsdagens Afdelinger“. Da jeg nu ikke tvivler om, at Udvalgets Flertals Forslag blive vedtagne, hvad der end fra Regeringens Side maatte fremkomme derimod, saa skal jeg baade paa egne og paa mine Kollegaers Vegne udtale, at vi anse det for ønskeligt at gjentage for det ærede Thing de Grunde, der jo allerede ere Thinget velbekjendte, som bevæge os til at modsætte os de af Udvalgets Flertal stillede Forslag, som gaa i den Retning at føre Finantslovsforslaget tilbage til Vedtagelsen ved 3die Behandling her, saa at vi altsaa for vort Vedkommende ville indskrænke os til at forhandle om de nye Punkter, der ere komne frem, og tillige om de ældre Punkter, der for Dieblisset ere komne til at fremstille sig i en lidt modificeret Stikelse. Heller ikke agter jeg for mit Vedkommende at forlænge Forhandlingerne ved at indbegaa de forskjellige Strøbemærkninger, som Udvalgets Flertals ærede Ordfører fremkom med — jeg kunde vel gjerne betegne nogle af dem som Udfordringer — idet det forekommer mig at være lidet ønskeligt, at man anvender mere end det absolut Fornødne af den meget kostbare Tid til Forhandlinger om Gmner, hvor det allerede paa Forhaand maa være givet, at der ikke kan fremkomme noget positivt Resultat. Smidlertid maa jeg maasse til Overslod tage det Forbehold, at selvølgelig ikke Alt, hvad der ikke bliver modtaget, dermed er indrymmet. Der er fremkommet et nyt Forslag til § 26, Post 5, som ikke direkte vedkommer Finantsministeren, men som dog har nogen finantziel Betydning, og jeg bør vel altsaa som Finantsminister udtale, at jeg ikke finder, at der kan være nogen finantziel Betænkning ved at gaa ind paa dette Forslag. Endnu skal jeg kun besvare et Spørgsmaal, som det forekommer mig, at den ærede Ordfører rettede mere bestemt til mig. Det var, om jeg vilde gaa ind paa Forslaget under Nr. 3 til § 2, naar Udvalgets Flertal vilde tage et Forslag under Nr. 58 til § 24 tilbage. Herpaa er mit Svar dette, at jeg ikke kan gaa ind paa Ændringsforslaget under Nr. 3 og selvølgelig heller ikke paa Ændringsforslaget under Nr. 58.

Indenrigsministeren (Skel): Jeg skal kun omtale et Par af de stillede Ændringsforslag. Det første er det, der er stillet under Nr. 22 til § 19, og angaar Spørgsmaalet om en Ombygning af Rigsdagens Lokaler. Det ærede Udvalg har i sin Erklæring ytret, at det ingenlunde var det's Hensigt at ville lægge nogen Hindring i Veien for dette Foretagende, idet det er kjendte, at en Udvidelse af Landsthingets Lokaler

i høi Grad var ønskelig, men at det forment, at dette vilde kunne lade sig gjøre uagtet den Nedsættelse, som var foreslaaet af dette Thing ved den forrige Behandling af Finantsloven. Jeg maa i den Anledning gjentage en Erklæring, jeg tidligere troede at have udtalt bestemt nok, den nemlig, at en Udvidelse af Rigsdagens Lokaler med, hvad dermed staar i Forbindelse, ikke kan lade sig udføres ved Mindre end ved det paa Finantsloven begjærede Beløb. Jeg har ladet anstille de nøiagtigste Undersøgelser, som kunde anstilles, og det er ikke muligt at tilveiebringe et tilstrækkelig sikkert Lokale i Ministerialbygningen for Udenrigsministeriets Arkiv. Det er Udenrigsministeriets Arbejdsarkiv, men dette indeholder Dokumenter af saadan Vigtighed, at man kun tør bevare dem paa et Sted, der er fuldkommen sikket til at sikke deres Tilstedeværelse. Det er ikke muligt i Ministerialbygningen at tilveiebringe et Lokale, der giver en saadan Sikkerhed, og uden at flytte Arkivet fra de Lokaler, hvori det nu er anbragt, er det ikke muligt at skaffe tilstrækkelig Plads til Finantshovedkassen, hvilket er Betingelsen for Realisationen af den Plan til en Udvidelse af Rigsdagens Lokaler, som er foreslaaet. Naar der spørges om Betydningen og Bessaffenheden af Udenrigsministeriets nævnte Arkiv, saa skal jeg oplyse, at det ikke henhører til Statens sælles almindelige historiske Arkiv eller til Geheimarkivet; det er Udenrigsministeriets Arbejdsarkiv, hvorom der her er Tale, og hvis Forskyttelse til et sikkert Sted i Nærheden af Udenrigsministeriet der tilfigtes. Jeg kan altsaa kun gjentage, at dersom dette Thing virkelig vil en Udvidelse af Rigsdagens Lokaler, navnlig af Landsthingets Lokaler, som maa anses for paatrængende nødvendig, saa vil en saadan ikke kunne ske, uden at jeg faar den fulde Bevilling, som jeg har søgt paa Finantsloven. — Ændringsforslaget af Udvalget til § 26 kan jeg erklære mig fuldstændig enig i og ganske tiltræde. Det vilde ogsaa for mig stille sig som overordentlig uheldigt, dersom Danmark under de nuværende Forhold og i Særdeleshed — hvad ogsaa den ærede Ordfører betonede — da de andre nordiske Riger have besluttet sig til at deltage i Udstillingen, ikke skulde kunne deltage i den, saa meget mere som det er mig bekjendt, at den franske Regering ogsaa lægger særlig Vægt paa, at Danmark ikke faaes ved denne Leilighed. Jeg kan derfor ikke Andet end anbefale Vedtagelsen af dette Ændringsforslag.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Blandt de Forslag, som Udvalget har stillet vedrørende Kirke- og Undervisningsvæsenet, skal jeg henlede Opmærksomheden paa Forslaget under Nr. 27, og det skal være det eneste, som jeg omtaler. Grunden, hvorfor jeg fremhæver dette Forslag er den, at Flertallets ærede Ordfører fremskøjte det som et